

**Dissertatio medica inauguralis de sanguinis e vena secta educti judicio ... /
subjicit Johannes Gambs ... Maji M DCC XX.**

Contributors

Gambs, Johann.

Publication/Creation

Argentorati : Literis Danielis Maagii, [1720]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/hdm93msg>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

I. N. 7.

24.

24

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS
DE
SANGUINIS E VE-
NA SECTA EDU-
CTI JUDICIO,

QUAM

PRÆSIDE ARCHIATRO
COELESTI

GRATIOSSIMO AMPLISSIMÆ FACULTATIS
MEDICÆ INDULTU ET AUTORITATE

in

INCLYTA STUDIORUM UNIVERSI-
TATE ARGENTORATENSI

PRO LICENTIA
SUPREMOS IN MEDICINA HONORES
&
PRIVILEGIA DOCTORALIA

legitime capeffendi

publicæ Philiatrorum disquisitioni
subjicit

JOHANNES GAMBS, Argent.

Ad diem

Maji

M DCC XX.

ARGENTORATI, Literis DANIELIS MAAGIL

ARCHIATRO
SUMMO

&

PROXIMO

PRÆFATIO.

Corpus nostrum humanum ex solidis ac fluidis partibus constans cum variis, proh dolor! ob primorum nostrum Parentum obnoxium sit malis, utique necessarium fuit, ut Medicus ea methodice aggressurus illa etiam probe dignoscat, & causas, a quibus oriuntur, satis perspectas habeat, nam

Felix, qui potuit rerum cognoscere causas.
Verum cogitatione nostra non ita facile assequi possumus quæ intus in nobis gerantur, hinc prostant signa, quæ vel præsentem morbum ostendunt, vel quæ causam morbificam in apicem deducunt.

Plures vero viæ nobis suppetunt causas morborum manifestantes, & observantur hæc signa tum in corpore, tum extra corpus, inter hæc plura dantur, quæ ab excretis potissimum desumuntur, veluti sunt urina, fæces alvinæ, saliva, sanguis e V. S. eductus &c. quod ultimum Dissertationis Inauguralis loco elegi, quia duplici ex capite potissimum se commendat, 1. quod pauca de hac inspectione cruoris e V. S. extracti prostant, quantum mihi quidem constat, nisi unicum fere exiguum tractatum Jessenii à Jessen excipias, 2. quod magnus abusus in hac materia à vulgo, ne dicam à Barbitonsoribus, quotidie contingat, qui Calendariis annexa memoriter exacte tenent, quæ tamen pleraque aniles fabulæ atque futilia sunt. Meæ quidem tenuitatis satis etiam conscius sum, me votum Cl. D. D. Lentilii aliorumque non adimplere, qui optant, ut meliora de hoc judicio prostant; feci tamen in hac re
peri-

periculum, quod si minus in pertractanda hac materia accuratus fuero, velit mihi B. L. condonare, conatusque meos in meliorem partem interpretari.

§. I.

CUm de iudicio sanguinis e vena secta extracti Disputationem conscribendi animus mihi sit, ante omnia annotandum esse arbitror, quid per iudicium hoc intelligendum veniat, denotat E. hoc in loco nihil aliud, quam inspectionem cruoris collecti e plaga venæ inflictæ, hincque ratiocinium Medici de constitutione sanguinis, de proportionem feri cum sanguine, quandoque de ipso ægroti morbo, de prognosi formanda, denique etiam de ipsa curatione instituenda. Neminem quoque latere existimo, quid per sanguinem hic intelligi debeat, nempe universa illa massa, quæ continetur in pelvi, qua excipitur cruor, adeoque minime sanguis strictè loquendo, seu globuli Δ ei minimi rubri. Sanguis namque juxta plerosque Physiologos dividitur in propriè sic dictum, de quo modo actum, lympham, quæ est feri portio gelatinosa nutritia, & denique serum seu aquosam portionem inutilem, quod proinde serum excrementitium a Medicis vocatur; & hæ sanguinis constitutivæ parti- culæ quando in debita crasi atque constitutione permanent, multum ad conservationem sanitatis faciunt, quando vero vel excedunt quantitate, vel qualitatis

quodam vitio laborant, tunc cacochymia exoritur, quæ autem excedant & reliquas sub jugo habeant, vel qualitate aliqua peccent, optime ex ipso sanguine e V. S. emissio observari potest, sanguinis enim inspectio ad ejus constitutionem & naturam indagandam multum facit, verba sunt Celeb. D. D. Hoffmanni Fund. Med. Semiot. cap. 1. ex hac etiam Medicus certior evadit, an purgantia, attenuantia &c. in usum sint vocanda, & ut Baglivi verbis utar, color, consistentia, aliæque educti sanguinis affectiones subindicare nobis poterunt latentem causæ proximæ constitutionem; adde & hoc, quod interdum res toto genere p. n. in sanguine lateant, varia mala procreantes, Medico horum causam nesciente, quæ tamen in sanguine e V. S. emissio quandoque deteguntur.

§. II.

Ex his igitur allatis patet, utique judicium quoddam dari posse & inspectionem ejus admodum utilem esse. Sed ad ipsam tractationem jam me accingam, statim itaque a statu naturali incipiam, hoc enim cognito nullum est dubium, quin p. n. facilius possit cognosci, contraria enim juxta se posita magis elucescunt. Sanguis E. in statu sano unius cujusdam substantiæ esse debet, colore purpureus, sapore dulcis, odoris fere nullius, qui refrigeratus in aquam & grumum abit, & nec nimis spissus esse, nec sero abundare debet. conf. Jessen à Jessen tract. supra cit.

§. III.

Sanguis autem emissus non uno duntaxat, sed duobus vel tribus vasculis excipiendus est, ut varietas

tas

tas & diversa constitutio ejusdem observari possit, annotamus enim sanguinem diversis scutellis exceptum in prima impuriorem & crassio rem, in sequente jam meliorem, in ultima optimam substantiam, quin & colorem exhibere, vid. Lentil. Eteodr. p. 528. Melius quoque est, ut sanguis mittatur in vasa fictilia aut vitrea, quam in ea metallica, in quibus mutari potest tam quoad consistentiam, quam quoad colorem, aliasque qualitates, ex quibus postea judicium incertum redditur. Cruor insuper in locum umbrosu m reponendus & nequaquam radiis solaribus exponendus est, tegi quoque oportet charta, vel alia quadam re, ne aliena in eum incidant.

§. IV.

Differt vero ipse sanguis & in statu sanitatis quam maxime a se invicem, variat enim pro temperamentorum diversitate, sic in sanguineo & cholericomagis gelatinosa gaudet consistentia, phlegmaticum nactum est mollem tenuem, dilutum aquosum, in melancholico perpetuo crassior, nigrior minus sufficienter diluente aquositate instructus observatur, conf. Jll. Stahlii Diss. de Temperam. Aër, etiam pro diversitate gravitatis, elasticitatis, caloris ac frigoris & contentorum respectu M. S. diversis modis alterat, ita Lentilius in omnibus V. Sbus autumnii 1709. observavit sanguinem sero admodum dilutum Eteodr. p. 1062. Cibu m & potu m varie etiam mutare M. S. nullu m est dubiu m, si enim quis potulentis multu m aut cibis humidis utitur, ejus M. S. sero magis abundabit, quam illius qui cibis solidis ac par-

co potu fruitur : insignem & alterationem inferunt animi pathemata & vitæ modus ac conditio.

§. V.

Sed dilectus hic naturæ filius, uti Avicenna sanguinem appellat, fit quandoque degener, induitque Prothei naturam, dum nunc quoad consistentiam, nunc quoad colorem, nunc saporem, odorem se mutat, nunc etiam res toto genere p.n. in se continet. Quod jam consistentiam attinet, est ea vel nimis spissa & crassa, vel nimis tenuis, quoad prius, denotat vel feri defectum, vel hujus & lymphæ spissitudinem & lentescentiam, per consequens E illos morbos in quibus dicta occurrunt. Sanguis itaque spissus, niger, & qui in fundo vasis adhæret, significat subjectum plethoricum, malum hypochondriacum, & melancholiam, quale quid observavit Forestus in foemina suppressione mensium laborante conjuncta cum melancholia libr. 28. Obs. 9. in suppressione mensium Galenus testatur, se vidisse sanguinem picis similem & quoad colorem & consistentiam, in lienosa picem annotarunt E. N. C. Cent VI. Obs. 5. & in consummata hypochondriaca D. II. A. V. App. Obs. 61. Notatu dignum est, sanguinem non effluere e V. S. post menthæ usum conf. Simon Paul. Quadr. Botan. class. 3. & Rivin. Dissert. de Acid. Ventric Ferment. Coroll. qui ambo hoc experti sunt in uteri affectibus. In melancholicis aliquando sanguis e V. S. plane est grumosus, ita ut pisorum ad instar concretus profiliat E. N. C. D. II. A. IV. Obs. 10. & talis sanguis utiliter effunditur juxta Medicorum Ciceronem Celsum de Medic. libr. 2. c. X. Conf. Christ. Joh. Lang. Semiot. part. 1. p. 730. Subinde ita crassus existit, ut
vel

vel vulnus dilatari debeat, uti Borellus Cent. 4. Obs. 93. recenset historiam, ubi vulnus infligendum erat ad trium digitorum transversorum longitudinem, vel corpus ante V. S. probe movendum, quo sanguis fluxilior reddatur, quale exemplum referunt E. N. C. D. II. A. II. Obs. 154. de viro catarrhis fere continuis obnoxio, qui ante V. S. ad largum usque sudorem movere corpus debuit, alias si hoc neglexit, ne guttula unica sanguinis e vena rite etiam incisa effluxit. Sic & in epilepticis sanguis enormiter spissus est, nisi ab hereditaria dispositione oriatur malum, conf. Strahlii exemplum mulieris epilepticæ, cui cum vena aperiretur nihil sanguinis emanavit, sed frustrum coagulatum ad digiti longitudinem e vena protrahebatur Pathol. p. 316. Spigelius asserit se sanguinem in iis, qui postvehementes corporis motus & exercitia potum frigidum superingesserunt, observasse crassum ac frigidum & non nisi cum maxima difficultate, prodissse. Huc etiam pertinet sanguis spumofus, qui ordinarie in feri defectu talis est, adeoque glutinosior sanguis spumam diutius servat. conf. Lang. l. f. a.

§. VI.

Ille sanguis crassus, ubi serum mox in lardum vel gluten quoddam abit, & in superficie loco cremoris coccinei cuticula subalbida, vel diversi coloris tenacissima, & fibris referta tegitur, aut qui sevi liquati præ se fert speciem, designat plerumque profundam inflammationem, præprimis vero membranosarum ac tendinosarum partium, præ cæteris pleuritidem; si vero in hoc morbo sanguis e V. S.

per cutim repens perpendiculariter dimanat, utut celerise proripiat gradu sæpe tamen ad dictum colorem non accedit, conf. Sydenham. Sect. 6. cap. 3. p. 333. Willis. Pharm., Rat. p. 78. River. cent. 2. Obs. 63. E. N. C. D. III. A. I. Obs. 71. Pezold. Observ. Med. Chir. Select. Obs. 91. hinc si in inflammatoriis pulmonum morbis in sanguine e V. S. extracto non apparet in superficie crusta illa alba quæ necessario adesse debet, pessimum præbet signum secundum Bagliv. & si in pleuriticis, pulmoniacis aliquando etiam in inflammationibus hepatis & lienis, nec non in phreniticis sanguis demissus e vena corruptus, niger, limosus tenuisque in fundo & in parte superiore aquosus, corruptus, pituitosus ac non nihil lividus cernatur, neque dein congeletur magna ex parte mortem prælagit. Forest. l. 16. Obs. 46. Schol. Ut hic sanguis vitiatuſ e corpore evacuetur quidam suadent toties V. S. esse rependam, si vires constent, quoties ita deturpatus exit, quod & ipse Medicorum Romulus Hippocrates præcipit, libr. de rat. vict. in morb. acut. edit. Fœs. Sect. 4. p. 387. conf. etiam Willis. Pharm. Rat. p. 81. River. Prax. Med. l. 7. c. 2. & cent. 2. Obs. 63. quorsum etiam pertinet illud, quod Tavernier in suo Itinerario Indico libr. 1. cap. 13. p. 51. refert, nimirum in nosocomio Goæ certo morbi genere correptis 30. aut quadragies Medicos V. S. celebrare, usque dum saniosus profluere desinat, quo scaturiente florido nec purulento ægri convalescunt, acquisituri vero plenariam ac perfectam sanitatem per 12. dies omni die 3. vitra adimpleta urina vaccina (sit venia verbis) exhaurire debent. Non immerito huc referri

ferri potest illud desumptum e lepida Comoedia Celebris Galli Comici Mollier, quæ titulum gerit Mr. de Pourceaugnac, ubi à Medico rusticus quæsitus, quoties vena ipsi lecta fuerit, respondit, intra viginti dierum spatium decies & quinquies sanguinem missum esse, Medicus tamen in admirationem raptus has V. S. morbum non solvisse. Sed in viam me rursus conferam a qua paululum ratione repetitæ V. S. digressus fui.

§. VII.

Pleuriticorum cruori similis est ille podagra, aut febre erysipelatoſa aut rheumatismo decumbentium vid Sydenham Tract. de podagr. p. 560 & pag. 354. sic Pezoldus Obs. 47. sanguinem in foemina rheumatismo pedis divexata observavit omni sero carentem, & tam crassa cute per superficiem tectum, ut ægre cultro scindi potuerit conf. & ejusdem Obs. 94. Klaunigius in Nosocom. Charit. Obs. 19. vidit in viro calculo renum laborante cruorem eductum & quoad colorem & quoad consistentiam ceram flavam adæquantem, nisi in illa parte, qua scutellas attingebat, ubi quasi tenuissimum folium sanguinei coloris conspiciebatur, reliquum vero contentum, quod 2. latos digitos altitudine excedebat, gelatinam monstrabat. Immo etiam in febre petechiali sanguis e V. extractus in superiore parte crusta alba spissa tenacissima obductus, in inferiore vero modo floridus & fluidus sine ulla coagulatione deprehensus, modo concretus & coagulatus conspicitur, vid. Hist. morb. Vratisl. 1699. pag. 9. Addi & hic debet illud prognosticon Baglivi de variolis Prax. Med. l. 1. c. 9. nimirum eas fore copiosas ac valde periculosas, si sanguis eductus crusta alba magna crassaque tectus est.

§. VIII.

Sed huic consistentiæ firmæ ac compactæ contrarius est affectus, quando sanguis sero nimis abundat, quod denotat subjecta cachectica & hydropica, in hisce enim sanguis ferme totus serosus existit serumque pallidum conspicitur, adeo, ut post residuum non nisi cuticula rubicunda in superficie feri appareat conf. Juncker Conspect. Med. Tab. 64. Peclin. Obs. Phys. Med. l. 3. Observ. 19. & Lang l. f. c. designat etiam renum debilitatem aut ægrum plus quam par erat Baccho litasse. vid. Hoffmann. Med. rat. System. p. 99.

§. IX.

Et hæc de consistentia dixisse ex professo sufficiant, quamvis non inficier, in sequentibus pauca hinc inde de ea occurrere: Jam itaque de colore sermonem instituam, in genere autem annotandum, quod sanguis emissus e vulnere minori semper floridior sit, atque ad omnem externum sensum melior quam e plaga majori profluens, unde non pauci volunt, ut vulnus semper majusculum venæ infligendum sit. vid. Lentil. Eteodr. p. 528. & 235. Ille color qui proxime à naturali secedit, est, quando impense coloratus & rutilans conspicitur, significatque febrem malignam, conf. Pezold Obs. 85. In peste sanguis frigefactus colore haud absimilis est optimæ notæ sanguini, nisi quod impense veluti rutilans ad floris Cardinalitii trachelii illius Indici colorem proxime accedat, immo propemodum superet, & præditus sit paucò sero; quæ sanguinis conditio grassantibus epidemiis, malignisque febribus, vel non iisdem grassantibus, ut plurimum mortem præsagit. Sim. Pauli digress.

digress. de febr. malign. §. II. p. 15. quod & probat historia quadam viri cujusdam cujus sanguis justo floridior erat, nulloque omnino sero dilutus, sed adeo siccus, crassus, tenax ut vasa rotare aut omnino invertere citra ullius guttæ dispendium potuisses, p. 23. E. N. C. D. II. A. VI. Obs. 64. App. pag. 80. Sic & Bagliv. cap. 13. observavit omnes fere ab acutis evasisse morbis, quorum sanguini e V. S. extracto crusta alba atque chylosa supercresebat, contra mortuos, quorum sanguis valde rutilans erat. Sanguis etiam in febre pestilenti si nullum præ se ferat vitium, sed purus & secundum naturam se habere videatur, periculosus, quo stabilitur illud Medicorum sanguis bonus, urina bona &c. æger moritur. conf. River. Prax. Med. l. 17. f. 3. c. 1. & Sim. Paul. l. c. p. 25.

§. X.

Sed rubicunda pars variare solet quoad colorem, aut enim est rutilans per omnia, aut variegatus interspersis punctis vel nigricantibus vel viridibus, flavis, vel ita diversicolor apparet veluti columbæ collum intuenti, quod dependet ab amico vinculo particularum sanguinem componentium quadantenus dissoluto, & denotat plerumque lymphæ & serii vitia. Sic serum in luc. & ea infectis maculis lividis, aut colore quasi cœrulescente in superficie conspici solet, prout nempe plus minus malum inveteratum est, cruor enim hoc morbo gravius afflictis refrigerens manifestos lentores, immo grandinosas albas glutinosas concretiones ostendit, porro si sanguis qui educitur eodem malo decumbentibus conspicitur floridus & elegantis consistentiæ cum paucis vel nullo sero supernatante devictæ & curatæ luis in-

dicium est. Etmull. Colleg. Pract. p. 459. & Juncker. Consp. Med. Tab. 72. p. 489. In dispositione ad scorbutum observavit Cl. D. D. Lentilius Eteodr. p. 559. sanguinem sequenti modo constitutum, globuli quidam rutilantes pauci mucō glutinoso multo, ranarum sperma referenti, implexi in plurimo sero natabant: & Juncker. Tab. 69. p. 462. ait, serum scorbuticorum superstans loturæ carniū simile esse, rubicundamque portionem in fundo coagulata ac viscidam apparere. Ubi in sanguine e V. S. emissō globuli rutilantes innatant gelatinæ levi nitu in mucorem dissipabili, fundo vero vasculorum adhæret amurca nigra, sibi indicium est, quod ægri ex stomacho laborent ex multiplici observatione Lentilii Eteodr. p. 120. Ad hanc thesin pertinet & sanguis ita dictus corruptus.

§. XI.

Pergo jam ad colorem albumæ magna vero intercedit differentia inter albos colores, alius namque dependet a sero, quod crusta gelatinosa sanguinem obtegit, de quo jam actum in §. VI. ad quæ adhuc addi merentur quæ habent E. N. C. D. I. A. I. Obs. 28. Schol. & D. I. A. II. Obs. 210. Alius a chylo sanguini & sero supernatante, alius a lacte: quæ observantur quandoque in illis subjectis, quæ laute & opipare edunt ac bibunt: sicuti Trans. Phil. Anglic. exemplum recensent virginis, quæ cum largiter jentaculum circa septimam matutinam sumisset, & ei hora 11. vena secaretur, tunc manifeste chylus observabatur. Sic etiam in plethorico optimo victu utente sanguis albus cum sero multo chylum indigestum æmulante sine sanitatis damno aliquot annis durans observarunt E. N. C. D. II. A. VII. Obser. 169. & D. II. A. IX. Obs. 231. Subinde etiam lac repertum fuit in sanguine e V. S. educto, uti testantur Petrus à Castro & Rhodius cent. 3. Obs. 32. qui in fœminis lactantibus tale quid observarunt. Post lac vaccinum in copia haustum conspexit Bartholinus Cent. I. hist. Anat. 17. sanguinem lacte-

laeteum. Qui color, subjectis illis, e quibus talis e vena elicitur, non levem subinde incurrit terrorem, uti tale exemplum ex sua Praxi ampliffa mihi benigne communicavit Spectabilis Facultatis Medicæ DN. Decanus Johannes Saltzmann Med. D. Anat. & Chirurg. P. P. Celeberimus, Patronus, Præceptor meus nunquam non venerandus, qui, inquam, in viro cum præcedente die largiter lacte in cœna usus esset, insequente vero ei vena secaretur, sanguinem insigniter lacteum observavit. De contrario colore nigro jam hinc inde dictum est. Ad colorem addi adhuc potest pinguedine abundans sanguis, qui significat in pinguibus transitum in pinguedinem, in gracilibus vero marcorem portendit. Jessen.

§. XII.

Interdum conducit saporem & odorem examinare, nam E. N. C. D. II. A. II. Obs. 107. & D. III. A. I. Obs. 14. allegant historias sanguinis ita caustici, ut guttula una aberrans cadens ad denudatam cutim tantum dolorem & ardorem excitaverit, ut vulneratus ad ejulandum coactus fuerit, phlebotomique cuspis livido colore tingebarur, & tam friabilis reddebatur, ut levi attritu in particulas abierit, in altero indusium corroferit. Quod odorem concernit, si in febribus sanguis e V. S. emissus foetidus & graveolens, sed & putridus adeo, ut nec sibi cohære- re, nec concreescere queat, lethale. Forest. libt. 1. Obs. 17. Schol. Historiam sanguinis insigniter foetidi vid. Sim. Pauli tract. f. a. §. II. p. 15. Curiosum est quod allium comestum eodem etiam odore imbuat sanguinem, secundum Hoffmann Fund. Med. l. c. Pertinet & huc historia illa E. N. C. D. II. A. IV. Obs. 63. de urina, in fœmina quæ suppressione jam per septimanam decum- bente, cum sanguine profluente. Tactus & nonnunquam in auxi- lium vocandus est, prostant enim exempla sanguinis & intense frigidi, vid. Borell. Cent. 2. Obs. 51. & Morton. in prolegom. de morb. Acut. testatur in horrore febrili se sanguinem V. S. emis- sum instar aquæ fluentis frigidum observasse, verum fides sit penes Authorem. Reperiuntur quoque exempla sanguinis in- tense calidi, qui indicat orgasmum sanguinis satis gravem vid. River. cent. 3. Obs. 63. Forest. l. 10. Obs. 1.

§. XIII.

Subinde etiam sanguis e V. S. elicitus in sinu suo fover

res toto genere p. n. vermes, aliaque animalia, arenulas, calculos: quod vermes attinet testatur Riolanus Encheir. Anat. & Pathol. l. 2. cap. 27. p. 142. se vidisse vermiculos effluentes e V. S. & Blegny Zodiac. Med. Gall. A. I. Mens. Maj. Obs. 7. & A. II. Mens. Mart. Obs. 8. refert historiam cujusdam, ex cujus V. aperta prodiit vermis crassus & longus; & e vena foeminae febre afflictæ crassus instar pennæ scriptoriæ 3. digitos transversos longus, immo E. N. C. D. I. A. I. Obs. 50. mentionem faciunt vermis Spithamæ longitudinis e vena extracti. Alia insuper animalia in sanguine inveniuntur, sicuti refert Borellus Cent. 3. Obs. 4. de insectis ceti seu balenimorphoris in contentis, & Blegny Zodiac. Med. Gall. Mens. Jun. A. II. Obs. 5. recenset historiam de lacerta e V. incisa egressa: interdum etiam conspiciuntur arenæ & calculi, quorum mentionem facit Z. cut. Lusit. Prax. Med. admitt. l. 3. Obs. 54. ubi in viro intolerabili dolore lumborum vexato arenæ crassiusculæ in multa copia, figura seminis sinapi rubræ durissimæ emanarunt, & D. II. A. V. Obs. 86. De calculis, qui cum sonitu profilierant, vid. E. N. C. D. I. A. I. Obs. 65. & Bettus de nat. sanguis c. 3. l. 3. vidit cum sanguine ferventissimo exiisse lapillos figura rapi seminis & quantitate quantum testa nucis juglandis capere potuit.

§. XIV.

Ultimo denique loco annotari adhuc merentur, quæ habet Ballonius l. 2. Ephem. p. 191. nimirum plurimis impurus sanguis detractus est, quibus mortuis & sectis partes omnes optime constitutæ deprehensæ, aliis purus, quibus viscera & pulmones putres sunt inventi. Formosissimis mulieribus impurus detrahitur. Ita Cl. D. Lentilius Miscell. Med. Pract. part. I. pag. 54. annotavit sanguinem putridum in foemina gravida cujus particulæ sibi invicem non cohærebant, coloris nigerrimi, mucosi fibris plane dissolutis, quæ tamen postea filiolum sanum peperit. Quæ cum ita se habeant, utique Medicus qui verum judicium de sanguine e V. S. educto ferre vult, reliqua etiam signa adjungere, & in subsidium vocare debet: & hæc sunt quæ pro ingenii mei tenuitate in medium proferre volui. DEUS interim T. O. M. qui mihi sua gratia hucusq; astitit, studia mea porro ita dirigat, ut vergant in Ejus gloriam, proximi salutem, meumque proprium emolumentum.